

At Tobaksfabrikationen gøres til Monopol, hvad der vil kunne indbringe Staten aarligt ca. 8 Mill. ud over nuværende Indtægt, og hvorved de mindre Der med udbræget Klima og svære Forder ville med stor Fordel kunne dyrke Tobak jævnsides Sukkerroerne.

At der, for saa vidt det bliver nødvendigt, paalignes en Indkomst og Formuestat til Staten af det dobbelte Beløb af det, som er foreslaaet af Regeringen.

Og at i øvrigt Staten, for saa vidt som de uproduktive Udgifter ikke kunne nedbringes, beholder sine nuværende Indtægter. Toldindtægterne maatte da i det væsentlige forblive uforandrede, selv om de mindre bemidlede Klasyers Toldstat nedbringes, dels ved at gennemføre Værditold og dels ved nogen Nedsættelse paa vigtige Forbrugsvarers Told. Men naar den bestyttede Industri samtidigt paalægges en aarligt, langsomt stigende Afgift til Staten, indtil den i Løbet af ca. 30 à 50 Aar kunde naa at staa væsentligt ubestytet (og Tolden altsaa derefter successtvt nedbringes), vilde derved Statens Indtægt aarligt efterhaanden stige uden at øge Vareprisen. Sukkerro- og Ciforiedyrkningen kunde samtidigt støttes derved, at Fabrikernes Toldbestyttelse kun ydedes dem for det Raamateriale, der var udbraget af de i Landet dyrkede Koer, selv om Toldbestyttelsen maatte for saa vidt og i Djebliffet skulde noget øges.

Agraragen har to Sider: Hensynet til de faktiske Jordbrugere, den nuværende Generation, og Hensynet til selve Jordbruget, som Befolkningens Ernærings- og Erhvervskilde.

De første vil nærbærende Lovforslag, som alt vist, hjælpe og bringe Opvejning for den sidste Mennefsalders Hensynsløshed.

Det sidste vil i al Fremtid ligeledes være hjulpen. Ingen Ejendom vil fremtidigt kunne sælges uden mod kontant Betaling af de $\frac{3}{12}$ af Ejendommens Værdi, ikke heller Prioriteter kunne læseses paa den indtil Storkstenen; ingen Udlæg og Udpantninger, ingen Opfigelse af Prioriteter og dermed følgende Udskrivning af Provision og Kurstab ved ny Laan, samt Stempel og Retsgebyrer, kan tvinge Ejeren til at ødelægge Ejendommen ved Besætnings og Afgrødes Vort salg, indent han selv tvinges ud af sit Hjem og sin Ejendom, og ingen vil det, af de solidarisk forbundne Kommuneboere, blive tilladt at lade Ejendommene forfalde. Alle Betingelser for, at Ejendommene kunne gaa fremad i Kultur eller i alt Fald vedligeholdes, ville være til Stede, om end selvfølgerlig vætslende Konjunkturer altid ville indvirke paa de øjeblikkelige Besidderes Udbytte.

Hvis man derimod, uden at gennemføre et Lovforslag omtrent som dette, eftergav alle Ejendomsbesiddere deres direkte Statter, da vilde de faktiske Indehavere ganske vist i Djebliffet blive hjulpe, men de eftergivne Statter vilde straks blive udlignede ved første Ejendomsalg eller ved Prioriteternes Forøgelse, og de gældbundne Ejendomme og hele Jordbruget vilde være lige saa udsatte for Tilbagegang som nu.

Gennemføres et Lovforslag som dette, vil Ejendommens Værdier fæstnes, og efterhaanden ville de stige i Værdi; thi lidt efter lidt vil Obligationsmassen her i Landet ved Amortisationen indskræntes, og Formuerne maa da anlægges i Ejendomme og i industrielle Foretagender. En Del Formue vil vel søge udenlandste Papirer, dette kunde hindres ved større Stat paa saadanne Værdipapirer; men da der altid vil blive rigeligt til Indlandets Forbrug, vil Landets Formue øges ved Rente-Indtægterne fra Udlandet, uden en saadan i sig selv slet Bestyttelsespolitik.

Den fastsatte Nedsættelse i Rente til $3\frac{1}{2}$ pCt. af al udlaant, i Hypotek-Obligationer anbragt, Kapital er over for Rentenhyberne kun et ringe Ekvivalent for de Fordele, som den umaadelige Nedgang i Priserne paa alle Forbrugsartikler siden Guldmøntfødens Indførelse har bragt dem; men i øvrigt vil der ved Værditold og nogen Toldomlægning samt ved lavere kommunale Bgning til Dels blive ydet dem yderligere Kompensation for Nedgangen i Indtægt.

Overdragelsen af Landets Prioriteter til Staten vil kunne foregaa jevnt og uden store Kapitalaan. Reservecapitalen paa 375 Millioner yder rigelig Kapitalmasse til successtvt Inddragning af cirkulerende Kreditsforeningsobligationer, og desuden ejer Staten allerede en betydelig Del af de paagældende Prioriteter i sine Domæner m. m., der ligesom Jærnbannerne meget vel paa samme Maade kunne give Sikkerhed for en stor Obligationsmasse, hvormed Reservecapitalen da kan øges.